

KRITISKE ANALYSER

Af Henrik Herløv Lund, uafhængig økonom og velfærdsforsker - cand. scient. adm.

www.henrikherloevlund.dk

herloevlund@mail.dk

FINANSLOVSFORSLAG uden videre perspektiver.

Intro: SRSF 's finanslovsforslag for 2014 er først og fremmest en videreførelse af VK - regeringens stramme og borgerlige økonomiske politik.

Resume: Det har ikke skortet på positive overskrifter fra finansminister Corydon i forbindelse med lanceringen af finanslovsforslaget for 2014. Finansloven understøtter ifølge regeringen væksten og beskæftigelsen, udvikler velfærden og sikrer rimelig social balance. Det offentlige forbrug får angiveligt lov til at vokse med 0,5 % i 2014, de offentlige investeringer løftes med 3 mia. kr og herigennem skulle den private beskæftigelse vokse med 15.000 personer i 2014.

Overskrifterne holder dog ikke for et nærmere eftersyn. Beskæftigelsesmæssigt savner finanslovsforslaget perspektiv. Regeringen har i forbindelse med finansloven nedjusteret prognosen for den økonomiske vækst i 2013 fra 0,5 % til 0,2 %. Dermed er udgangspunktet for beskæftigelsen i 2014 sat ned med 6.000 personer. Så selv i bedste tilfælde stiger beskæftigelsen i 2014 netto kun 9.000 personer.

Hertil kommer, at det i 2014 langt fra er sandsynligt, at selv det angivne beskedne løft i det offentlige forbrug på +0,5 % i 2014 bliver til virkelighed. De seneste år har kommunerne nemlig på sgrund af regeringens økonomiske sanktioner årligt sparet 5- 6 mia. Kr. mere end de skulle og det vurderes allerede nu, at det gentager sig i 2013 med mindst 3 – 4 milliarder i merbesparelser. Og da regeringen ikke har gjort mine til at bløde op på sanktionerne, vil merbesparelserne rimeligvis også gentage sig i 2014. Hermed kan den resterende beskæftigelsesfremgang i den private sektor i 2014 blive yderligere kraftigt decimeret af fortsatte offentlige stillingsnedlæggelser. Og en mulig økonomisk fremgang i den private sektor, vil endnu engang blive modarbejdet af regeringens stramme økonomiske politik for den offentlige sektor.

Heller ikke, hvad angår udviklingen af velfærden, har "den røde regerings" finanslovsforslag de store perspektiver. Regeringen har fremhævet, at der afsættes 1½ mia. kr ekstra til videregående uddannelser, at finanslovsforslaget rummer en reserve på 1 mia. til en reform af erhvervsuddannelser og at der er afsat 800 mia. kr til miljø, klima og naturindsats over de næste 4 år. Men regeringen giver med den ene hånd og tager igen med den anden. Samtidig med 1½ mia. kr. mere til flere studerende skal de videregående uddannelsesinstitutioner spare 2 % af driftsudgifterne i "effektivisering". Og samtidig med en milliard mere til erhvervsuddannelserne, skal selvsamme reform over 4 år spare – 1 milliard. Men hvad så med miljøet da – tjaja, regeringen afsætter + 200 mio. kr i 2014, men samtidig bortfalder i 2013 miljø og klimabevillinger for 432 mio. kr dvs. e/n nettoforringelse på - 232 mia. kr.

Al retorikken kan ikke skjule, at Corydons finanslovsforslag først og fremmest prioriterer hensynet til de offentlige finanser gennem stram økonomisk politik. Så stram en økonomiske politik, at regeringen end ikke vil benytte sig af EU' opblødning af reglerne for det såkaldte strukturelle underskud, hvor kommissionen vil give lande med lille gæld – som netop Danmark – kan bruge mere i 2014. 12 milliarder ville regeringen kunne bruge mere på velfærd og øget beskæftigelse, men den nægter at bløde op på sin overforsigtige, konservative økonomiske politik. De foregående år har vi set SRSF – regeringen frafalde tidligere mål om løft i beskæftigelse og velfærd og i stedet videreføre den tidligere borgerlige VK - regerings "Genopretningspolitik". Finanslovsforslaget for 2014 er endnu et eksempel på, at SRSF i det store og hele fører borgerlig økonomisk politik.

Indledning.

I det følgende redegøres i afsnit 1 først for hovedlinjerne i SRSF-regeringens finanslovsforslag for 2014.

I afsnit 2 analyseres og vurderes dernæst finanslovsforslagets centrale elementer, hvad angår vækst- og jobskabelse.

Dernæst analyseres og vurderes i afsnit 3 forslaget effekt for offentligt forbrug og velfærd.

Videre diskuteres i afsnit 4 det for regeringens økonomiske politik og ikke mindst for FFL 2014 centrale spørgsmål: hvilket økonomisk råderum regeringen har og om den udnytter det?

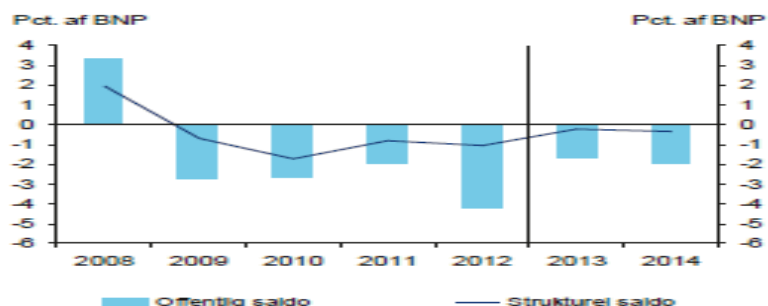
1. Hovedlinjer i SRSF 's finanslovsforslag for 2014.

Det har ikke skortet på positive overskrifter fra finansminister Corydon i forbindelse med lanceringen af finanslovsforslaget for 2014. Finansloven understøtter ifølge regeringen væksten og beskæftigelsen, udvikler velfærden og sikrer rimelig social balance. Det offentlige forbrug får angiveligt lov til at vokse med 0,5 % i 2014, de offentlige investeringer løftes med 3 mia. kr og herigennem skulle den private beskæftigelse vokse med 15.000 personer i 2014.

Finanslovsforslaget rummer navnlig en række langsigtede offentlige investeringsprojekter samt højere anlægsramme i 2014 for regioner og kommuner – i alt forøges de offentlige investeringer i 2014 som nævnt med knap 3 mia. kr. Endvidere afsættes godt 1½ mia. kr. mere til uddannelse som følge af øget optag på navnlig de videregående uddannelser og 1 mia. kr til en reform af erhvervsuddannelserne. Endvidere afsættes over fire år i alt 800 mio. kr. fordelt på tre ministerier til klima, miljø og energi. Endelig rummer finansloven godt 1 mia. kr i reserver. Det er her vi finder /"godbidderne" til forligsparter at forhandle om.

Regeringens positive overskrifter holder dog ikke for et nærmere eftersyn. Krumtappen i finanslovsforslaget handler hverken om forbedring af velfærd og offentlige service eller af beskæftigelsen, men handler om at opfylde EU-henstillingen om forbedring af de offentlige finanser. Den "røde tråd" i SRSF's finanslovsforslag er, at man fortsætter kursen fra finansloven for 2013 og viderefører den tidligere VK-regerings "Genopretningspolitik" for at reducere underskuddet på statens og de offentlige finanser. Underskuddet på statens skønnes at blive nedbragt til 2 pct. af BNP i 2014, mens den strukturelle offentlige saldo reduceres til et underskud på -0,4 %

Figur: Løbende (faktisk) og strukturelt underskud på offentlige finanser ifølge regeringen.ⁱ

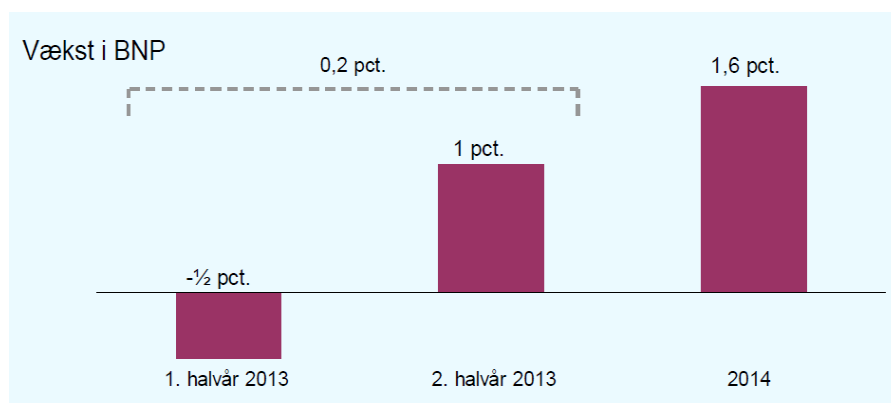
Virkemidlet er – som under VK – først og fremmest tilbageholdenhed med de offentlige udgifter. Således skal det offentlige forbrug i 2014 ifølge regeringen kun stige med 0,5 pct. i 2014.

2. Finanslovsforslag med begrænset beskæftigelsesperspektiv.

2.1. Opskruede forventninger om løft i beskæftigelsen.

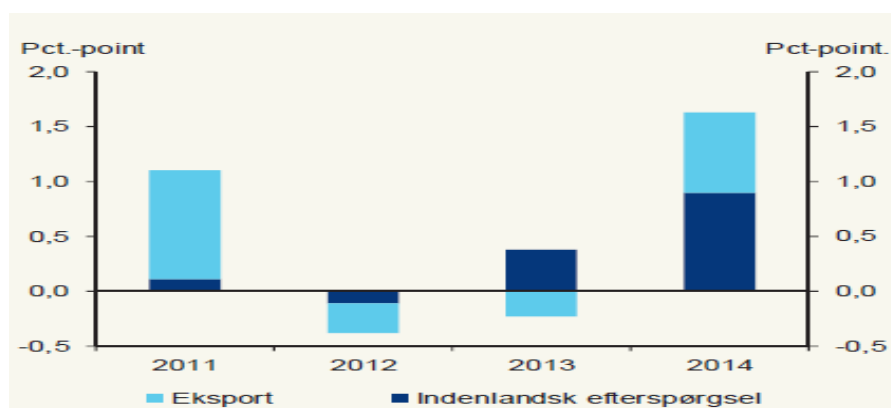
Det - som på trods af tilbageholdenhed med det offentlige forbrug - skal hjembringe forbedringen af de offentlige finanser, er en kraftigere økonomisk vækst i 2014. Hvor regeringen for 2013 (ligesom for 2012) igen og igen har nedjusteret vækstforventningerne og nu kun regner med en vækst på 0,2 pct. af BNP, er der i 2014 skruet op for forhåbningerne, idet regeringen angiveligt tror på en økonomisk vækst på 1,6 pct.

Figur: Regeringens skøn over økonomisk vækst i 2013 og 2014ⁱⁱ

Det, som ifølge regeringen navnlig skal give væksten, er både udefra kommende og indenlandske faktorer.

Figur: Vækstbidrag til dansk BNP 2011 – 2014 ifølge regeringen.ⁱⁱⁱ

Den ene halvdel af vækstforhåbningerne beror på udefra kommende vækstbidrag. Her tror regeringen, at gældskrisen i eurozonen er ved at klinge af, og at det vil give et løft i dansk eksport.

Forudsætninger for dette positive udefra kommende bidrag til væksten i Danmark er dog bl.a., at det ”lykkes at stabilisere situationen i de sydlige eurolande”.

Regeringen erkender dog, at dette er ganske usikkert og har derfor beregnet et risikoscenario, hvor EU-opsvinget udebliver. I så tilfælde kan vi vinke farvel til regeringens forhåbninger om stigende beskæftigelse og væsentligt højere vækst i 2014.

Tablet: Hovedscenarie og risikoscenario i regeringens økonomiske prognose.^{iv}

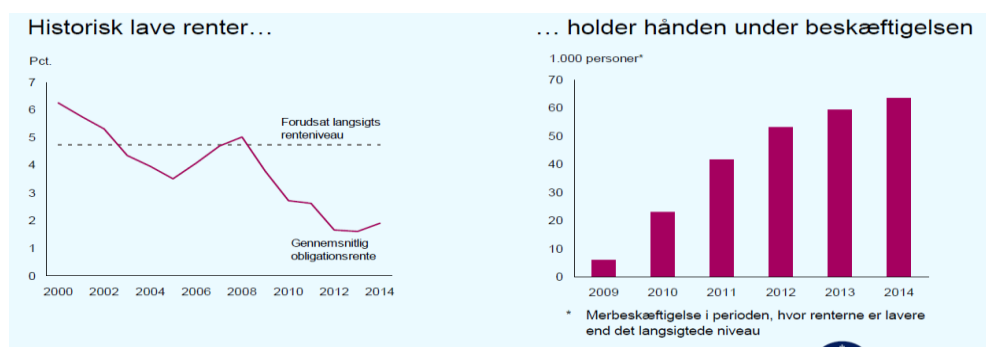
	Negativt scenarie: Langsommere euro- pæisk genopretning		Hovedscenarie: Vending i andet halvår 2013	
	2013	2014	2013	2014
Vækst i real BNP (pct.)	0,0	1,2	0,2	1,6
Ledighed (1.000 personer)	156	156	154	148
Offentlig saldo (pct. af BNP)	-1,8	-2,3	-1,7	-2,0

Hvad angår den hjemlige økonomi tror regeringen på, at denne gang er den god nok – der er et stemningsskifte på vej i dansk økonomi^v, som vil betyde højere privatforbrug og højere private investeringer. Regeringen satser således igen – som i de tidligere år – på det såkaldte ”ketchup-effekt” – dvs. at der skal gå hul på det opstemmede forbrug, så det lige pludseligt stiger hurtigt og så trækker stigende beskæftigelse og virksomhedsinvesteringer.

Dette satsede regeringen også på i 2013, hvor man faktisk pumpede betydeligt flere penge ud, end tilfældet vil blive i 2014. I 2013 pumpede regeringen således mange milliarder ud gennem tilbagebetalingen af efterlønsbidrag og skattereformens skattenedsættelser, men uden at det havde videre effekt på vækst og beskæftigelse ...

Herudover forventer regeringen, at den lave rente vil ”holde hånden under” hele 60.000 danske arbejdspladser.

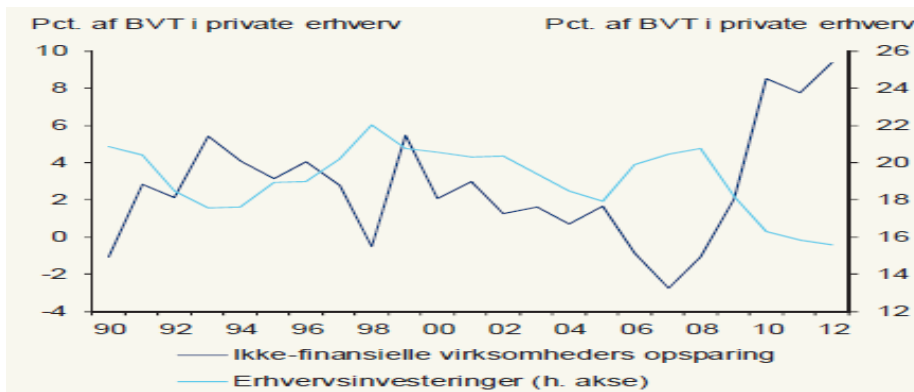
Figur: Bidrag til langsigtet beskæftigelse fra lav rente ifølge regeringen.^{vi}

Det bliver dog en temmelig teoretisk beregning, for lav rente skaber kun beskæftigelse, hvis virksomhederne låner til investeringer, og husholdningerne låner til forbrug. Ingen af tingene er imidlertid tilfældet p.t.

Det eneste, som er i top i den private sektor er opsparingen, mens investeringerne er på laveste niveau i 30 år.

Figur: Opsparing og investeringer i % af BVT i private erhverv.^{vii}

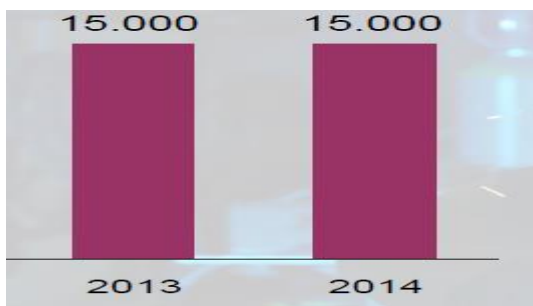

Men på trods af de opskruede håb om beskæftigelsesfremgang skaber regeringen med finanslovsforslaget selv kun få jobs. Finanseffekten af selve finansloven er faktisk negativ. Jobskabelsen kommer primært fra de øgede investeringer i regioner og kommuner og forventes at give +15.000 jobs.

2.2 Ringe udsigt til realisering af beskæftigelsesløftet.

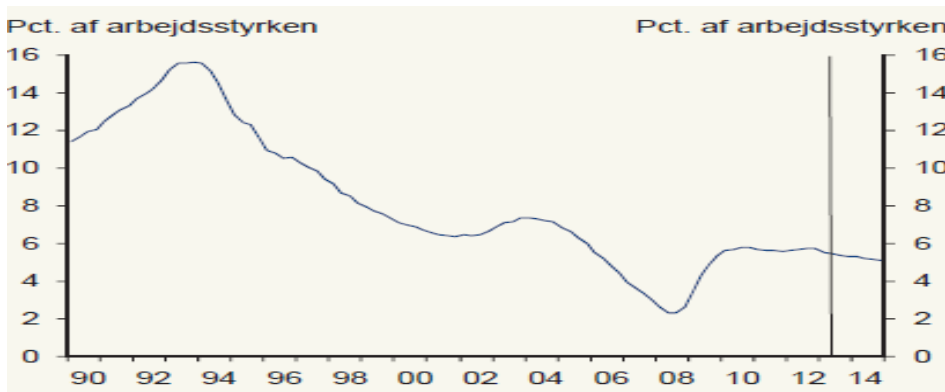
Regeringen håber på dette grundlag at arbejdsløsheden vil dale svagt i 2014.

Figur: Jobskabelse 2013 og 2014 som følge af den økonomiske politik ifølge regeringen.^{viii}

Dette håber regeringen så vil være afsæt for et svagt fald i bruttoledigheden i 2014.

Figur: Regeringens forventninger til udviklingen i bruttoledigheden. ^{ix}

Regeringen har dog selv allerede dementeret en pæn del af den forventede positive beskæftigelseseffekt. For i forbindelse med finansloven har man nedjusteret prognosen for den økonomiske vækst i 2013 fra 0,5 % til 0,2 %. Dermed er udgangspunktet for beskæftigelsen i 2014 sat ned med 6.000 personer. Så selv i bedste tilfælde stiger beskæftigelsen i 2014 netto kun 9.000 personer.^x

Beskæftigelsesløftet modvirkes endvidere af genopretningspolitikens besparelser. For selv om regeringen angiver, at det offentlige forbrug får lov til at stige med +0,5 % i 2014, er det langt fra sandsynligt, at selv det angivne beskedne løft bliver til virkelighed.

De seneste år har kommunerne nemlig på grund af regeringens økonomiske sanktioner årligt sparet 5-6 mia. kr. mere, end de skulle, og det vurderes allerede nu, at det gentager sig i 2013 med mindst 3-4 milliarder i merbesparelser. Og da regeringen ikke har gjort mine til at bløde op på sanktionerne, vil merbesparelserne rimeligvis også gentage sig i 2014.

Hermed kan den resterende beskæftigelsesfremgang i den private sektor i 2014 blive yderligere kraftigt decimeret af fortsatte offentlige stillingsnedlæggelser. Og en mulig økonomisk fremgang i den private sektor vil formentlig endnu engang blive modarbejdet af regeringens stramme økonomiske politik for den offentlige sektor.

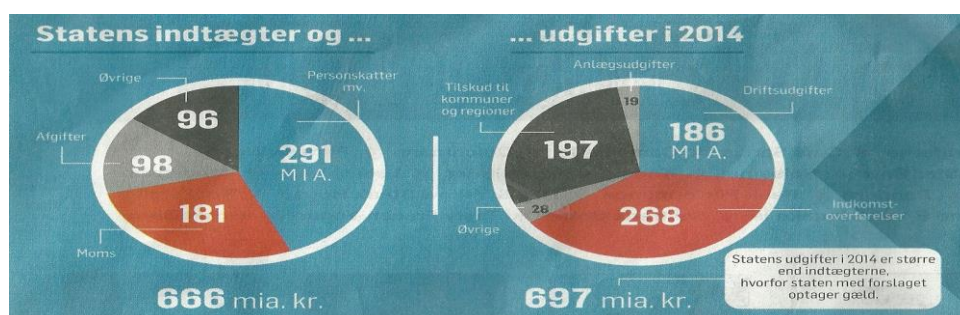

3. Det offentlige forbrug og velfærden: Småforbedringer og offentlig smalvækst.

3.1. Nye initiativer: Regeringen giver med den ene hånd og tager med den anden.

Finanslovsforslaget budgetterer med statslige udgifter på 697 mia. kr og indtægter på 666 mia. kr.

Figur: Statens indtægter og udgifter i 2014 ifølge FFL14. ^{xi}

Reelt er det imidlertid småt med forbedringerne. Reelt tager regeringen kun få nye initiativer:

Tablet: Egntlige nye initiativer på forslag til finanslov for 2014. ^{xii}

- Investeringer i en række store offentlige bygge- og anlægsprojekter.
- Flere penge til uddannelse og SU.
- Løft af sundhedsområdet, herunder penge til sygehuse og forebyggelse.
- Penge til en række projekter for socialt udsatte.
- Penge til grøn omstilling af Danmark.
- Midler til bekæmpelse og forebyggelse af bandekriminalitet.
- Indsats mod social dumping, hvor udenlandsk arbejdskraft underbyder danske løn og arbejdsvilkår.

En række af initiativerne er tilmed ikke særligt nye: Således er fx 2 mia. til bygning af nye supersygehuse i regionerne for længst planlagt og aftalt med regionerne. Bortset fra investeringerne er der også langt fra tale om forbedringer i finanslovsforslaget. Fx er de 1½ mia. kr til uddannelse i bedste fald et udtryk for en fastholdelse af eksisterende standard, idet de flere midler følger af øget optag og indebærer dermed ikke nogen forbedring af service eller standard.

Men regeringen har det med at tage med den anden hånd, hvad den har givet med den ene. Man giver 2½ mia. til flere studerende, men pålægger samtidig uddannelsesinstitutionerne 2 %-besparelse af driftsudgifterne.^{xiii} Til erhvervsuddannelsesreformen har regeringen afsat 1 mia. kr,

men erhvervsuddannelsesområdet skal samtidig spare en milliard over de næste 4 år.^{xiv} Og på miljøområdet afsætter man +200 mio. kr i 2014, men samtidig bortfalder i år miljø- og klimabevillinger for 432 mio. kr = netto -232.^{xv}

Det, som finanslovsforslaget her rummer af forbedringer, er således reelt i småtingsafdelingen.

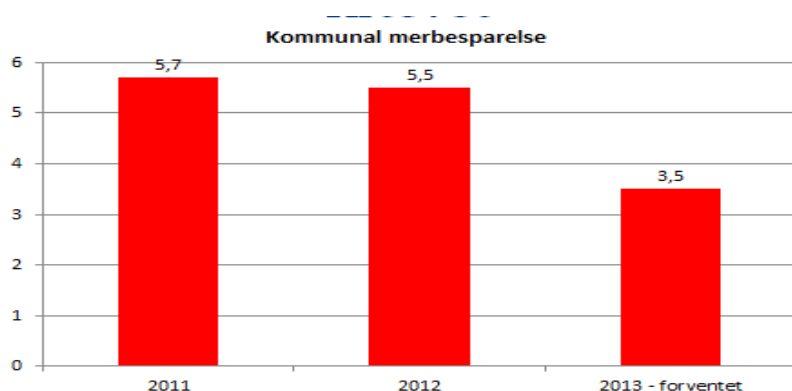
3.2: Offentligt forbrug vil i realiteten næppe stige med 0,5 %.

Dette afspejler, at regeringens hovedprioritet med finanslovsforslaget som anført ikke handler om velfærd og offentligt forbrug men om sikring af balance på de offentlige finanser. Hvilket ikke blot betyder, at det er småt med velfærdsforbedringer, men at finanslovsforslaget er et oplæg til, at velfærden reelt skæres ned, i hvert fald i kommunerne.

Finanslovsforslaget rummer i 2014 kun en begrænset stigning i det samlede offentlige forbrug på 0,5 %. Og størstedelen af denne vækst forbeholdes til sundhedsområdet og dermed regionerne.

Dvs. at der bliver tale om en meget begrænset vækst i kommunerne på 0,1-0,2 %. Hertil kommer som anført, at kommunerne stadig er underlagt regeringens økonomiske sanktioner som de seneste år har medført merbesparelser i kommunerne på 5-6 mia. kr

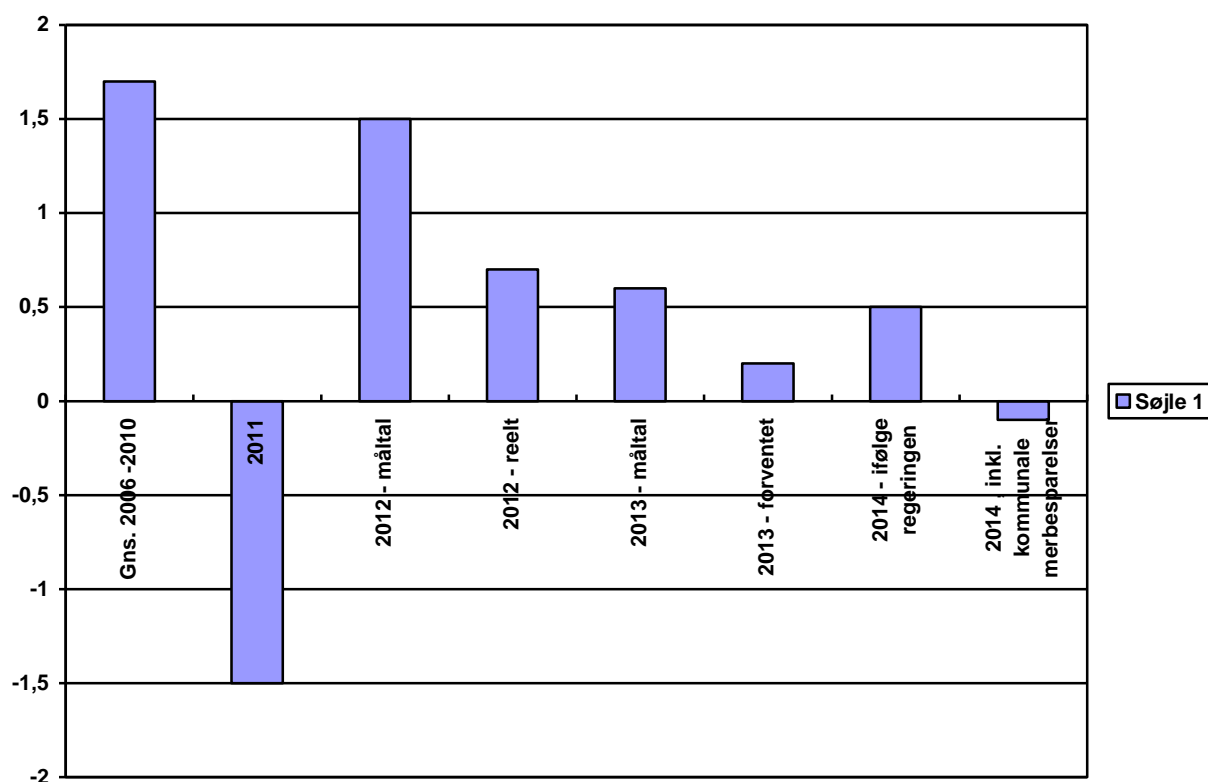
Tabel: Merbesparelser i kommunerne 2011 – 2013.^{xvi}

Denne stramme økonomiske styring af kommunerne udbygges tilmed af Budgetloven, der pålægger kommunerne separate udgiftsrammer for driftsudgifter og udgifter til overførselsudgifter (bortset fra dagpenge og lignende konjunkturfølsomme udgifter). I modsætning til i dag, hvor kommunerne kan få midtvejsregulering for stigende priser og lønninger, fastsættes budgetrammerne i Budgetloven i kroner og øre for hele året, hvilket betyder at kommunerne fra årets start skal budgettere med store reserver til stigende udgifter.

Det må derfor belyses, at kommunerne i 2014 vil budgettere ekstra meget ”med livrem og seler” og dermed komme ud af året med ekstra stort uforbrugt budget. Hvilket kan forvandle den i forvejen beskedne smaltvækst i det offentlige forbrug på +0,5 % i 2014 til en egentlig nul- eller minusvækst.

Figur: Realvækst i offentligt forbrug (%) 2006-2013.^{xvii}

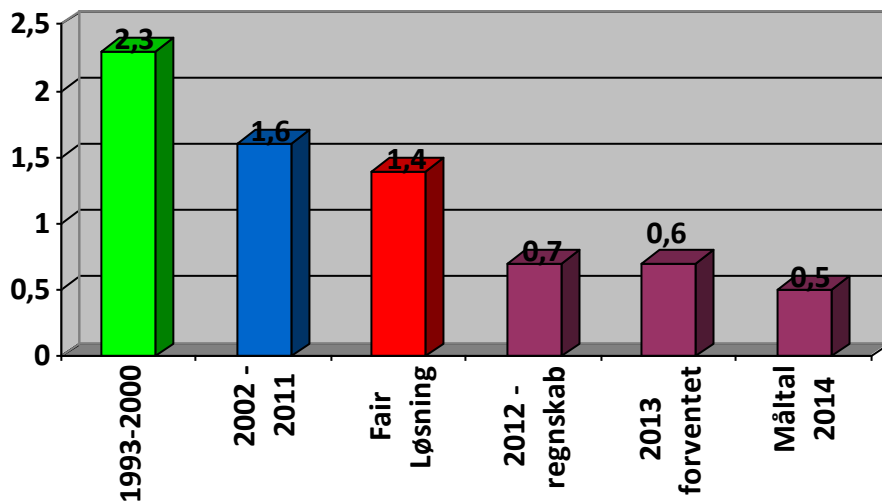

At kommunerne merbesparer på livet løs, kan regeringen naturligvis ikke være uvidende om, men af hensyn til finanslovsforhandlingerne - og for at holde krav til beskæftigelsesindsatsen nede - holder man dette ude af billedet og foregiver at tro på en vækst i det offentlige forbrug i 2014, som det er særdeles tvivlsomt om bliver realiseret.

3.3. Langt fra valgløfter til faktisk økonomisk politik.

Det kan forekomme stærkt paradoksalt i forhold til den økonomiske politik, som de to største regeringspartier S og SF med planen "Fair Løsning" gik til valg på. I "Fair Løsning" blev der som bekendt i løbet af en 4 årig periode foreslået et løft i midlerne til offentlig velfærd på – eksklusiv effektiviseringer - omkring 20 mia. kr. svarende til 1,4 % af BNP årligt i gennemsnit i regeringen. Dette skrumpede i 2012 til reelt kun 0,7 pct., og i 2013 er regeringens egen målsætning endnu lavere med kun 0,5 %.

Figur: Årlig gns. realvækst i offentligt forbrug under SR (1993 – 2000^{xviii}), VK (2002 – 2010^{xix}), ifølge "Fair Løsning"^{xx} (2012-2016), samt faktisk under SRSF (2012 og måltal for 2013 og 2014). – pct.

Der var langt op til realvækst i det offentlige forbrug både under den tidligere VK-regering, og i det som S og SF gik til valg på ifølge "Fair Løsning". Ja, faktisk har væksten i det offentlige forbrug under VK-regeringen kun i ét år (2011) været lavere end SRSF's mål for 2014.

Medfører den generelle småvækst for det offentlige forbrug som foran anført endnu lavere ramme for kommunerne i form af en årlig 0,1-0,2 realvækst i forbruget her i 2014, kan det ikke undgå at medføre dybe yderligere forringelser af den offentlige velfærd. Netto stiger antallet af brugere til kommunernes serviceydelser nemlig i disse år på grund af det stigende antal ældre på pension. Denne demografisk betingede udgiftsvækst udgør ifølge Finansministeriet årligt omkring 0,3 % svarende til omkring 1,5 mia. kr. pr år i gennemsnit. Men videre vil der også være behov for at opdatere velfærden i takt med velstandsudviklingen.^{xxi} Finansministeriet har her tidligere regnet med en årlig realvækst i det offentlige forbrug på 0,7 %, hvis ressourcerne til velfærden skal følge med den almindelige velstandsudvikling i samfundet.

Samlet skal det offentlige forbrug, hvoraf størstedelen afholdes i kommunerne, altså have en årlig procentuel realvækst på $0,3 + 0,7 = 1$ % for at bevare uændret standard, service og kvalitet. Når

kommunerne nu ikke tilføres ressourcer i dette omfang, tvinges de til at frigøre ressourcer til de flere ældre, stigende behov og nye og bedre tilbud gennem besparelser enten på ældre- og socialområderne eller på andre velfærdsområder, navnlig daginstitutioner og folkeskole.

Det vil i 2014 – alt andet lige – medføre nye nedskæringer i navnlig kommunerne på 1½-2½ mia. kr. for året som helhed. Det betyder igen, at der bliver færre offentligt ansatte, pr. bruger, hvilket igen betyder faldende standard. Altså forringes velfærden.

Forudsættes det, at en forholdsmæssig del af besparelsen fordeles på løn, svarer det til en samlet årlig besparelse på lønkontoen i 2013 på 1 til 3 mia. kr. om året, hvilket svarer til en besparelse på 4-5.000 fuldtidsstillinger.

Tabel: Besparelse på offentligt forbrug og offentlig beskæftigelse 2013^{xxii}

	Reduktion
1. Budgetbesparelse	1½ -2½ mia. kr
1. Anslået personalebesparelse	Op 5.000 stillinger

4. Regeringen udnytter ikke råderum til at skabe vækst og beskæftigelse.

4.1. Stram finanspolitik ikke nødvendig af hensyn til statsfinanser.

Omdrejningspunktet for regeringens økonomiske politik og finanspolitik handler efter regeringens egen formulering om "fastholdelse af en troværdig finanspolitik". Fixpunktet herfor har – jf. foran – handlet om efterlevelse af EU's "Stabilitets- og Vækstpagt" og af EU's henstilling om strukturel forbedring af den offentlige saldo med 1½ % i 2011-13.

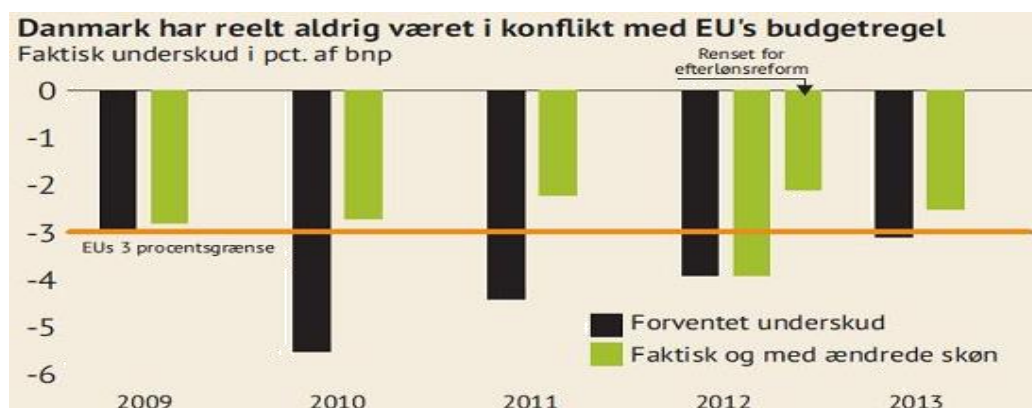
Ifølge egen angivelse overtog regeringen en dårlig situation: "Forud for finansloven 2012 gennemførte regeringen et grundigt kasseeftersyn af dansk økonomi. Det pegede bl.a. på et stort underskud på de offentlige finanser og at regeringen overtog en række ubetalte regninger".^{xxiii} Populært sagt er den ekstraordinært hårde sparepolitik efter regeringens opfattelse begrundet og legitimeret med en dårlig offentlig økonomi, og fordi EU har krævet af os, at vi sparer 1½ procent af BNP fra 2011 til 2013 for at forbedre de offentlige finanser.

Ingen af disse begrundelser holder imidlertid særligt godt. Det er ganske vist rigtigt, at der i kølvandet på finanskrisen - og som følge af VK-regeringens ufinansierede skattelettelser og fejlagtige skattelettelsespolitik - opstod et betydeligt offentligt underskud fra 2008, hvormed VK-regeringen satte tidligere tiders komfortable overskud over styr. Det er også rigtigt, at dette på længere sigt skal nedbringes og bringes ud af verden for at undgå unødigt stor gældsstiftelse. Men billedet af, at der er tale om et akut, overhåndstagende og alt dominerende problem, som kræver stort set alt andet sat til side i disse år kan ikke genkendes.

De offentlige finanser har det nemlig slet ikke så skidt. Underskuddene har alle år været langt under det forventede og tilmed under EU's 3 %-grænse, bortset fra i 2012, hvor overskridelsen af 3 %-reglen imidlertid skyldtes den af regeringen selv besluttede udbetaling af efterlønsbidragene.

Fraregnes efterlønspengene holdt underskuddet i 2012 sig under EU-grænsen og vil også gøre det i 2013 og 2014. Ja, tilmed forventes i 2013 ekstra ordinært store skatteindtægter i størrelsesordenen 25 mia. kr. på grund af fremskudt indbetaling af skat af kapitalpensioner.

Figur: Forudsagt og faktisk statsunderskud 2009-2013.^{xxiv}

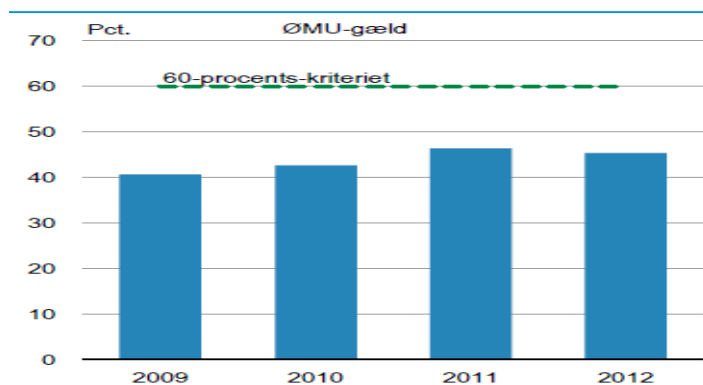
Gang på gang har det faktiske statsunderskud altså vist sig IKKE at overstige EU's 3 %-regler. Det var tilfældet i 2010 og 2011, og alt peger på, at det – fraregnet engangsudgifter/-indtægter – også vil være det i 2012 og 2013. Dette peger på, at alarmen om det store statsunderskud og overtrædelse af EU-reglerne er politisk bestemt.

4.2. Der er økonomisk råderum til og behov for finanspolitisk lempelse.

Hertil kommer, at EU selv har lempet reglerne. For økonomier med en statsgæld på under 60 % af BNP har EU-kommissionen således lempet reglen for det strukturelle underskud fra et tilladt underskud på -0,5 % til et tilladt underskud på -0,75 %.^{xxv}

Dette er for Danmarks vedkommende i høj grad opfyldt, da Danmarks gæld opgjort efter ØMU-traktatens kriterier (som bruttogæld) kun er på 45 %. (Opgjort som nettogæld er vi nærmest gældfrie)

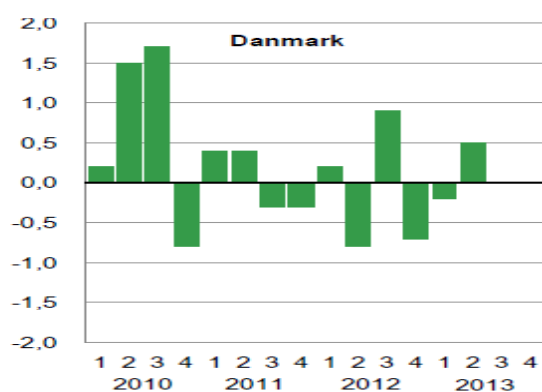
Figur: Danmarks ØMU gæld 2009 – 2012.^{xxvi}

Dette indebærer, at regeringen kunne bruge 12 mia. kr mere på at stimulere vækst og beskæftigelse. Regeringen har besynderligt nok afvist at benytte sig heraf.

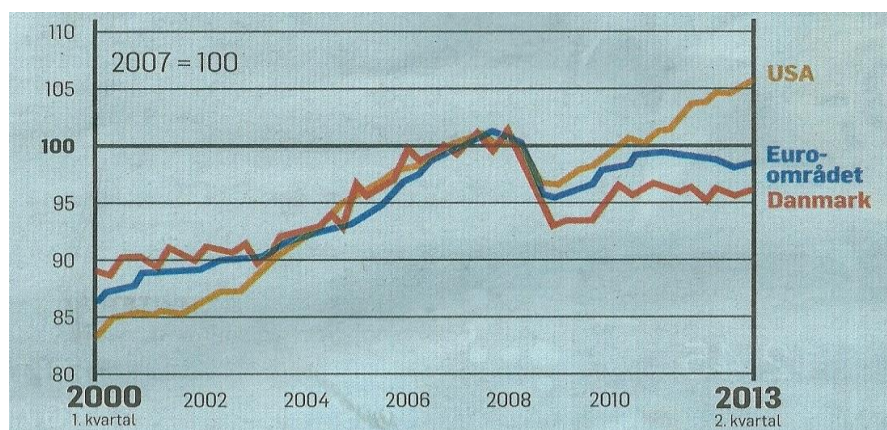
Der kunne ellers være god grund til at udnytte alle muligheder for at lempe finanspolitikken. For regeringens overforsigtige, "tyske" stramme finanspolitik har kostet i vækst og beskæftigelse. Sammen med den internationale krise har den ansvar for, at den økonomiske vækst i Danmark de seneste år har befundet sig i krybsporet og indtil nu mindst halvdelen af tiden har været negativ.

Figur: Kvartalsvis økonomisk vækst i Danmark 2010 – 2013. Pct. .^{xxvii}

Og den lave økonomiske vækst skyldes langt fra alene, at Danmark - som så mange andre lande - er ramt af den internationale krise og af gældskrisen i EU. For siden 2007 har væksten i Danmark været i størrelsesorden 9 %-point lavere end i USA og selv i forhold til de langsomt voksende, kriseramte eurolande har den danske vækst været et par procentpoint lavere end.^{xxviii}

Figur: Økonomisk vækst i Danmark, USA og Euroområdet 2000 – 2013.^{xxix}

Den fejlagtige økonomiske politik både under VK og under SRSF har kostet. Det burde således være god grund til at revidere den.

Afslutning

Al regeringens spin og retorik kan således ikke skjule, at Corydons finanslovsforslag først og fremmest prioriterer hensynet til de offentlige finanser gennem stram økonomisk politik.

Så stram en økonomiske politik er der tale om, at regeringen end ikke vil benytte sig af EU's opblødning af reglerne for det såkaldte strukturelle underskud, hvor Kommissionen vil give lande med lille gæld – som netop Danmark – mulighed for at bruge mere i 2014.

12 milliarder ville regeringen kunne bruge mere på velfærd og øget beskæftigelse, men den nægter at bløde op på sin overforsigtige, konservative økonomiske politik.

De foregående år har vi set SRSF-regeringen frafalde tidligere mål om løft i beskæftigelse og velfærd og i stedet videreføre den tidligere borgerlige VK-regerings "Genopretningspolitik". Finanslovsforslaget for 2014 er endnu et eksempel på, at SRSF i det store og hele fører borgerlig økonomisk politik.

ⁱ) Jf. Regeringen: Pjece om finanslovsforslaget, s. 46.

ⁱⁱ) Jf. Corydon, Bjarne: Powerpoints fra finansministerens præsentation af finanslovsforslaget for 2014.

ⁱⁱⁱ) Økonomiministeriet: Økonomisk redegørelse august 2013, s. 10

^{iv}) Oven anførte værk, s. 17.

^v) Jf. regeringen: Pjece om finanslovsforslaget, s. 5.

^{vi}) Jf. Corydon, Bjarne: Powerpoints fra finansministerens præsentation af finanslovsforslaget for 2014.

^{vii}) Økonomisk redegørelse august 2013, s. 13.

^{viii}) Jf. Corydon, Bjarne: Powerpoints fra finansministerens præsentation af finanslovsforslaget for 2014

^{ix}) Jf. Økonomisk redegørelse, s. 16

^x) Jf. Gjertsen, Marchen Neel og Christine Cordsen: Regeringen vil skabe 15.000 nye jobs. Jyllandsposten 27.08.13.

^{xi}) Jf. Finansministeriet: Finansloven på 4 minutter.

^{xii}) Jf. oven anførte værk.

^{xiii}) Jf. Fuglsang, Jacob: Sminke på finanslov. Politiken 27.08.13

^{xiv}) Jf. Hjortdal, Marie: Erhvervsuddannelser mister en milliard. Politiken 28.08.13

^{xv}) Jf. Vangkilde, Jesper og Nilas Heinskou: Finansloven er et grønt skønmaleri. Politiken 28.08.13

---

^{xvi}) Kilde til 2011 og 2012: Budgetoversigt 2, august 2013. Kilde til 2013: OAO.

^{xvii}) Jf. Budgetoversigt 2, august 2013, s 65. Skøn over faktisk forbrug i 2013 og 2014 er undertegnedes vurdering.

xviii) Kilde Davidsen, Sysser og Nathalie Tuxen Hansen: Analyse af det offentlige forbrug 1992-2000. Opregnet til 2010 priser.

xix) Jf. Finansministeriet: Budgetoversigt 3, 2009, s. 72 og 73.

xx) Jf. Fair Forandring, s. 32.

xxi) Jf. Madsen, Martin: Nulvækst tilbageruller velfærdssamfundet. AE rådet, 28.04.10

xxii) Kilde: Egen beregning.

^{xxiii}) Jf. FFL 12.

^{xxiv}) Kilde: Børsen

^{xxv}) Jf. Det Økonomiske Råd: Dansk økonomi forår 2013, s. 3

^{xxvi}) Kilde: Danmarks Statistik

xxvii) Kilde: Nyt fra Danmarks Statistik: Nationalregnskab 2. kv. 2013.

xxviii) Kilde: Otkjær, Tage: Stram finanspolitik har sin pris. Politiken 09.10.13

xxix) Kilde: Otkjær, Tage: Oven anførte artikel.